

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῳμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ'

Τριήμερος ἀνέστης [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Νηπίων ἔξ ἀκάκων Χριστέ, τῷ πώλῳ καθεζόμενος, κατεδέξω, ἐπινίκιον φόδήν, ἐρχόμενος πρὸς Πάθος, ὁ τρισαγίῳ Ὅμινῳ, ὑπὸ Αγγέλων ἀνυμνούμενος.

Ίδοù ὁ Βασιλεὺς σου Σιών, πραῦς καὶ σώζων ἔρχεται, ἐπὶ πώλου, τοὺς ἐχθροὺς ἐπιζητῶν, πατάξαι ἐν ισχύῃ, χαῖρε καὶ κατατέρπου, μετὰ Βαΐων ἐορτάζουσα.

Κροτήσωμεν συμφώνως πιστοί, τοὺς κλάδους ἀρετῶν καὶ ἡμεῖς, ως οἱ Παῖδες, νῦν προσφέροντες Χριστῷ, καὶ τούτῳ θείων ἔργων, ἀπλώσωμεν τοὺς πέπλους, καὶ μυστικῶς τοῦτον δεξώμεθα.

Βαΐα ἀρετῶν ἀδελφοί, προσάξωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐρχομένῳ δι' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς, παθεῖν ἐθελούσιως, Θεότητος ισχύῃ, πᾶσιν ἀπάθειαν δωρήσασθαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὄμοιον

Ο νώτοις Χερουβίμ ως Θεός, ὁχούμενος καθέζεται, ἐπὶ πώλου, δι' ἡμᾶς ἐπὶ σφαγήν, ἐρχόμενος θελήσει, δεῦτε προθύμως τοῦτον, μετὰ Βαΐων ἀνυμνήσωμεν.

Ἀπόστιχα Προσόμοια

Ὕχος β'

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Λαμπρύνου ἡ Σιών, ἡ νέα καὶ Βαΐοις, ἀνύμνει μετὰ παίδων. Ίδοù ὁ Βασιλεὺς σου, σώζων πρὸς Πάθος ἔρχεται.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αὖν.

Ἀγάλλεσθε ἄδαμ, καὶ Εῦα σὺν Προφήταις, ίδοù ἀνακαλέσαι, ὑμᾶς διὰ τοῦ Πάθους, ὁ Κύριος ἐπείγεται.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ως θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Ο ἄνω σὺν Πατρί, καὶ Πνεύματι Αγγέλων, δεχόμενος τὸν ὄμνον, πτωχεύει ξένως κάτω, καὶ Παίδων αὖν δέχεται.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὄμοιον

Ὕμνῳ σου τὴν φρικτήν, οἰκονομίαν φόβῳ, τὸ Ωσαννὰ βοῶ σοι· ἐμὲ γὰρ ἔρχῃ σῶσαι, εὐλογημένε Κύριε.

Ἀπολυτίκιον Ὅχος α'

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἥγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ως οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου. (**Δίς**)

Ἐτερον Ὅχος δ'

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου. (**Ἄπαξ**)

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τό, Μακάριος ἀνήρ, τὸ Κάθισμα ὅλον, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ιστῶμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ε' Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.**

Ὕχος πλ. β'

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες, τὸν Σταυρόν σου λέγομεν·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου, Ωσαννὰ ἐν τοῖς ύψιστοις.

Οἱ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, καὶ Υἱὸς συναίδιος, ἐπὶ
πώλου ἀλόγου ἐμετρίασε σήμερον, ἐν Βηθανίᾳ ἐλθών· ὅθεν παῖδες Ἐβραίων, κλάδους χερσὶ
κατέχοντες, εὐφῆμουν φωνῇ· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ύψιστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραήλ.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον, πᾶς ὁ νέος Ἰσραὴλ, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἑκκλησία, μετὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου
ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἴδού ὁ Βασιλεὺς σου,
ἔρχεται σοι πραὺς καὶ σφέζων, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ πῶλον ὄνου, υἱὸν ὑποζυγίου, ἔόρταζε τὰ τῶν Παίδων,
κλάδους χερσὶ κατέχουσα εὐφῆμησον· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ύψιστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραὴλ.

Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, τὴν σὴν προτυπούμενος ἡμῖν, ἔγειρας θανόντα τῇ προστάξει σου, τὸν ἄπνουν
Λάζαρον, τὸν φίλον Ἀγαθέ, ἐκ τοῦ μνήματος τεταρταῖον ὀδωδότα· ὅθεν καὶ τῷ πώλῳ ἐπέβης
συμβολικῶς, ὥσπερ ἐπ' ὄχήματος φερόμενος, τὰ ἔθνη τεκμαιρόμενος Σωτήρ. Ὅθεν καὶ τὸν αὖνόν σοι
προσφέρει, ὁ ἡγαπημένος Ἰσραὴλ, ἐκ στομάτων θηλαζόντων, καὶ νηπίων ἀκάκων, καθορώντων σε
Χριστέ, εἰσερχόμενον εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἥλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ,
λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς·
Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὐρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· ὁ Διδάσκαλος λέγει· Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ
τῶν Μαθητῶν μου.

Δόξα...

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου, Ωσαννὰ ἐν τοῖς ύψιστοις.

Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτὸ

**Εἴσοδος μεγάλη. τό, Φῶς ἵλαρόν..., καὶ τὸ Προκείμενον. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ως τῇ Κυριακῇ.**

**Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΜΘ', 1-2, 8-12)**

Ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσει ὑμῖν
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, συνάχθητε, καὶ ἀκούσατε μου, υἱοὶ Ἰακὼβ, ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν, Ἰούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ ἀδελφοί σου, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου, προσκυνήσουσί
σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου. Σκύμνος λέοντος Ἰούδα, ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης, ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη
ώς λέων, καὶ ώς σκύμνος, τίς ἐγερεῖ αὐτόν, οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος, ἐκ τῶν μηρῶν
αὐτοῦ, ἔως ἂν ἔλθῃ, φῶς ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν, δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον
αὐτοῦ, καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄντος αὐτοῦ, πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι
σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ, χαροποιοὶ οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ,
ἢ γάλα.

**Προφητείας Σοφονίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Γ', 14-19)**

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, εὐφραίνου καὶ
κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου,
λελύτρωται σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου, Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι. Ἐν

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ· θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατός, σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμένους σου, οὐαί! τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν. Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἔνεκά σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ σώσω τὴν ἐκπεισμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστούς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ανάγνωσμα (Κεφ. Θ', 9-15)

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυξσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἴδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεταιί σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός, πραὺς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑπόζυγον καὶ πᾶλον νέον. Καὶ ἔξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραίμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πλήθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ἀπὸ ὑδάτων ἥως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἥως διεκβολῶν γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἴματι διαθήκης σου ἔξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου, ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ, καθήσεσθε ἐν ὄχυρῷ μασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι, διότι ἐνέτεινά σε Ἰουδα ἐμαυτῷ τόξον, ἐπλησα τὸν Ἐφραίμ, καὶ ἔξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε, ὡς ρόμφαίαν μαχητοῦ, καὶ Κύριος ἔσται ἐπ αὐτούς, καὶ ἔξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ ἐν σάλπιγgi σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλφῳ πειλῆς αὐτοῦ, Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

Εἰς τὴν Λιτήν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ‘Ἡχος α’

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν λαλεῖν, ἐτέραις ξέναις γλώσσαις, αὐτὸ τοὺς παῖδας τῶν Ἐβραίων, τοὺς ἀπειροκάκους, προτρέπεται κραυγάζειν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ο συνάναρχος καὶ συναίδιος Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Πατρός, ἐπὶ πώλου ἀλόγου, ἤλθε σήμερον καθεζόμενος, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ὃν τὰ Χερουβίμ μετὰ δέους ἀτενίσαι οὐ δύνανται. Παῖδες ἀνευφήμησαν, μετὰ βαίων καὶ κλάδων, τὸν αἰνὸν μυστικῶς ἀναμέλποντες. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἡ φωνή σου ἡκούσθη Κύριε, εἰς τά, βάθη τοῦ Ἅδου· ὅθεν καὶ τὸν Λάζαρον, τετραήμερον ἥγειρας, οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἐβραίων ἔκραζον· Ωσαννά, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

‘Ἡχος β’

Εἰσερχομένου σου Κύριε, εἰς τὴν ἀγίαν Πόλιν, ἐπὶ πώλου καθήμενος, ἔσπευδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Πάθος, ἵνα πληρώσῃς Νόμον καὶ Προφήτας, οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἐβραίων, τῆς Ἀναστάσεως τὴν νίκην προμηνύοντες, ὑπήντων σοι μετὰ κλάδων, καὶ βαίων λέγοντες· Εὐλογημένος εἰς Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα σοι Χριστέ, τῷ ἐν ὑψίστοις καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ νῦν προσδοκωμένῳ, μετὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ· διὸ εὐφραίνεται θυγάτηρ Σιών, ἀγάλλονται τὰ ἔθνη τῆς γῆς, κλάδους κατέχουσι Παῖδες· χιτῶνας οἱ Μαθηταί, καὶ πᾶσα ἡ Οἰκουμένη ἐδιδάχθη τοῦ βοῶν σοι· Εὐλογημένος εἰς Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... ‘Ἡχος γ’

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν, τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, ἤλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ἀνακαλέσασθαι τὸν τεθνεῶτα τετραήμερον Λάζαρον, καὶ προκηρύξαι τὴν Ἀνάστασιν· ὑπήντησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες, Μάρθα καὶ Μαρία, ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, ἀναβοῶσαι πρὸς αὐτόν· Κύριε, εἰ ἡς ὁδε, οὐκ ἀν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός. Τότε λέγει πρὸς αὐτάς· οὐ προεἶπον ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἄν ἀποθάνῃ ζήσεται; ὑποδείξατέ μου, ποῦ τεθήκατε αὐτόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν, ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων· Λάζαρε δεῦρο ἔξω.

Καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαὶ ἐν τῷ Νάρθηκι.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα ‘Ἡχος πλ. δ’

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καὶ ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἴδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς σου

παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πάλου καθεζόμενος, ὑπὸ Παιδῶν ἀνυμνούμενος· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εῖ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Έκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

“Ηλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, πληρῶσαι τὴν γραφήν, καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ Βαΐᾳ, τους δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννυον αὐτῷ, γινώσκοντες, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εῖ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ Ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης ἐπὶ πάλου, Δαυΐτικῶς Ἀγαθέ, καὶ Παῖδες σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς, Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως, τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πάλου προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα... Ἡχος πλ. β'

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτὸ

Ἀπολυτίκιον Ἡχος α'

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἥγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (**Δίς**)

Ἐτερον Ἡχος δ'

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (**Ἄπαξ**)

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Ο Ἑξάψαλμος, τό, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ εἰς τὸν Εσπερινὸν ἀνωτέρῳ Απολυτίκια.

Μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μετὰ κλάδων νοητῶς, κεκαθαρμένοι τὰς ψυχάς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστόν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφρόνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότῃ· Εὐλογημένος εῖ Σωτήρ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθών, τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς γενόμενος φιλάνθρωπε, νέος Ἀδάμ ὡς εὐδόκησας, ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ἐτερον Κάθισμα

Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τεταρταῖον Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου, ἀναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδαξας βοῶν, μετὰ βαῖων καὶ κλάδων σοι· Εὐλογημένος εῖ ὁ ἐρχόμενος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐπὶ φίλω σου Χριστέ, δάκρυα ῥαίνεις μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζαρον κείμενον θνητόν, ἐν

ῷ συμπάθειαν ἔδειξας φιλανθρώπως, μαθόντα δὲ τὴν σήν, παρουσίαν Σωτήρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν, ἔξηλθον σήμερον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα Βαία, τὸ Ὁσαννά σοι κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εῖ, ὅτι τὸν Κόσμον, εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Ἐτερον Ἡχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος [TOAKOYTE](#)

Αἰνέσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πώλῳ, καὶ ἔρχεται θέλων ἐν Σταυρῷ, πατάξαι τοὺς ἔχθροὺς ὡς δυνατός· διὰ τοῦτο καὶ οἱ Παῖδες, μετὰ Βαίων, κράζουσι τὸν ὑμνον· Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι Νικητῇ, δόξα σοὶ τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, δόξα σοι τῷ εὐλογημένῳ, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς [TOAKOYTE](#)

Οὐ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ καὶ ἐπὶ πώλου, ἐπικαθίσας δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πάθος, τὸ ἐκούσιον φθάσας, σήμερον ἀκούει, τῶν Παίδων, ἀναβοώντων τὸ Ὁσαννά, τῶν ὄχλων, ἀναφωνούντων Υἱὲ Δαυΐδ, σπεῦσον σῶσαι οὓς ἔπλασας, εὐλογημένε Ιησοῦ· εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας, ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτὸ

Ἀνάγνωσιν δέ, ποιοῦμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς Εορτῆς Λόγων ξὲ' καὶ ξς'.

Τὸ α' Ἄντιφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἄντιφωνον Α'

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἄγιψ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἴεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγιψ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὥρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἡχος δ'

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἴνον.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Καὶ μετὰ τό, Πᾶσα πνοή... τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἥγισεν ὁ Ιησοῦς...

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸν Ν', ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Δόξα... Ἡχος β'

Σήμερον ὁ Χριστός, εἰσέρχεται ἐν πόλει Βηθανίᾳ ἐν πώλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων, τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιστον, πάλαι κεχερσωμένην.

Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτὸ

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ἡχος πλ. β'

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ύψιστοις.

Ἐνῷ δὲ ἀσπάζονται οἱ Ἀδελφοὶ τὸ Εὐαγγέλιον, διανέμει ὁ Ἡγούμενος τὰ Βαία.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τοὺς Είρμοὺς ἀνὰ β', τὰ δὲ Τροπάρια ἀνὰ δ' ἢ ἀνὰ ζ', ὅτε εἰσὶ δύο,

καὶ αὗθις ἔσχατον, Καταβασίαι, οἱ αὐτοὶ Είρμοι, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ο Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς

Ωσαννὰ Χριστός, εὐλογημένος Θεός.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

‘Ωδὴ α' Ἡχος δ' Ο Είρμος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ωφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ θεμέλια, τῇ καταιγίδι νεύματι· ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἥδοντα, ἐπινίκιον ὅμνον σοι Κύριε».

Στόματος, ἐκ νηπίων ἀκάκων, καὶ θηλαζόντων αἶνον, τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρτίσω, καταλύσαι τὸν ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικῆσαι πάθει Σταυροῦ, τὴν πτῶσιν τοῦ πάλαι Άδάμ, διὰ ξύλου ἀναστῆσαι τοῦτον δέ, ἥδοντα, ἐπινίκιον ὅμνον σοι Κύριε.

Αἵνεσιν, Ἐκκλησίᾳ Όσιων, τῷ ἐνοικοῦντι Σιών, σοὶ Χριστὲ προσφέρει, ἐν σοὶ δὲ Ίσραήλ, τῷ ποιητῇ αὐτοῦ, χαίρει, καὶ ὅρη ἔθνη ἀντίτυπα λιθοκάρδια, ἐκ προσώπου σου ἡγαλλιάσαντο, ἥδοντα, ἐπινίκιον ὅμνον σοι Κύριε.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ωφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ θεμέλια, τῇ καταιγίδι νεύματι· ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἥδοντα, ἐπινίκιον ὅμνον σοι Κύριε».

‘Ωδὴ γ' Ο Είρμος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῷ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ίσραηλίτης λαός, ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωή, ἐν φῷ ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ωσαννά, εὐλογημένος εἴ̄ ὁ ἐρχόμενος».

Νεκρὸν τετραήμερον, προστάγματι σῷ, ἐκ νεκάδων σύντρομος, Ἄδης ἀφῆκε Λάζαρον, ἡ ἀνάστασις Χριστέ· σὺ γὰρ καὶ ζωή, ἐν φῷ ἐστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ωσαννά, εὐλογημένος εἴ̄ ὁ ἐρχόμενος.

Ἄσατε λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιών, καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε, Χριστῷ ἐν Ιερουσαλήμ· αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυριείας, ἐν φῷ ἐστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ωσαννά, εὐλογημένος εἴ̄ ὁ ἐρχόμενος.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῷ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ίσραηλίτης λαός, ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωή, ἐν φῷ ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ωσαννά, εὐλογημένος εἴ̄ ὁ ἐρχόμενος».

Ἡ Υπακοὴ Ἡχος πλ. β'

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ίουδαῖοι τὸν Θεόν, ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ, ἀεὶ τιμῶντες ως εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἴ̄ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Άδαμ ἀνακαλέσασθαι.

Εἴ̄τα ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγον τοῦ κυρίου Ἄνδρεον Κρήτης.

‘Ωδὴ δ' Ο Είρμος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τηξάτω εὐφροσύνην κραταιὰν ἐπ' ἔλεον, ὅρη καὶ πάντες βουνοί, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω, Χριστὸν αἰνεῖτε ἔθνη, καὶ τούτῳ πάντες λαοί, ἐπαι νοῦντες βοᾶτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ίσχυν ό βασιλεύων τῶν αἰώνων Κύριος, ἐνδεδυμένος ἥξει, τῆς τούτου ὡραιότητός τε καὶ δόξης, ἀσύγκριτος ὑπάρχει εὐπρέπεια ἐν Σιών. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Σπιθαμῆ ό μετρήσας οὐρανόν, δρακὶ δὲ γῆν, Κύριος πάρεστι· Σιών γὰρ ἐξελέξατο, ἐν αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βασιλεύειν, ἡρετίσατο λαῶν, τῶν ἐν πίστει βοῶντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Χριστὸς ό ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς [TO AKOYTE](#)

«Τὴν Σιών ἐπ' ὅρους ἀνάβηθι, ό εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ιερουσαλήμ, ό κηρύσσων ἐν ίσχυΐ ὑψωσον φωνήν. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σου, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν».

Ο ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν Χερουβίμ Θεός, καὶ ἐφορῶν ταπεινά, αὐτὸς ἔρχεται, ἐν δόξῃ μετὰ κυριείας, καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα, θεϊκῆς αἰνέσεως αὐτοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Σιών Θεοῦ ὄρος τὸ ἄγιον, καὶ Ιερουσαλήμ κύκλῳ τοὺς ὄφθαλμούς σου ἄρον, καὶ ἵδε συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί· ίδού γὰρ ἥκασι μακρόθεν, προσκυνῆσαι τῷ Βασιλεῖ σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Τὴν Σιών ἐπ' ὅρους ἀνάβηθι, ό εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ιερουσαλήμ, ό κηρύσσων ἐν ίσχυΐ ὑψωσον φωνήν. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σου, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν».

Ωδὴ σ' Ὁ Εἱρμὸς [TO AKOYTE](#)

«Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων τὰ πνεύματα, Νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται, καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος».

Υπόδεξαι, Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον, καὶ ό βαίνων ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς θεασάσθω μέγα, καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος.

Λελυμένους, σοὺς δεσμίους Σιών ἐξαπόστειλον, καὶ ἐκ λάκκου, ἀγνωσίας ἀνύδρου ἐξάγαγε, καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων τὰ πνεύματα, νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται, καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος».

Κοντάκιον Αὐτόμελον

Ἡχος πλ. β' [TO AKOYTE](#)

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παιδῶν ἀνύμνησιν προσεδέξω βοῶντων σοι· Εὐλογημένος εἰ̄ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Άδαμ ἀνακαλέσασθαι.

Ο Οἶκος

Ἐπειδὴ Ἅδην ἔδησας ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ Κόσμον ἀνέστησας, βαίοις τὰ νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν κραυγάζοντά σοι σήμερον. Ωσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυίδ· οὐκέτι γάρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ, ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν, μόνος σταυροῦσαι, οὐκέτι καθ' ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος· ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ νυγήσεται λόγχῃ· ὅθεν ἀγαλλόμενοι φαμέν· Εὐλογημένος εἰ̄ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Άδαμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναξάριον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ιερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔορτάζομεν.

Στίχοι

Πώλω καθίσας, ό λόγω τείνας πόλον,
Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποίησον, καὶ τὴν σὴν ἐναργῆ κατὰ θανάτου νίκην, τὴν φαιδράν σου καὶ ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδὴ ζ' Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ο διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἵς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ».

Γονυπετοῦντες οἱ λαοί, καὶ σὺν Μαθηταῖς γεγηθότες, μετὰ βαῖων Ὡσαννά, τῷ Υἱῷ Δαυὶδ ἔκραζον·
‘Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ’.

‘Η ἀπειρόκακος πληθύς, ἔτι νηπιάζουσα φύσις, θεοπρεπῶς σε Βασιλεῦ, Ἰσραὴλ καὶ Ἀγγέλων ἀνύμνησεν·
‘Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ’.

Μετὰ βαῖων σε Χριστέ, κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη, εὐλογημένος ὁ ἐλθών, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἐβόα τε·
‘Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ’.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ο διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἵς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ».

Ωδὴ η' Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐύφρανθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἥλθεν, εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκώς, ὁ Βασιλεὺς σου Σιών, ἐπέστη Χριστός· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, εἰδώλων πλάνην λῦσαι, καὶ τὴν ἀκάθεκτον ὄρμὴν ἀναστεῖλαι, πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

‘Ο Θεός σου, χαῖρε Σιών σφόδρα, ἔβασίλευσεν εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστός, οὗτος ως γέγραπται πραύς, καὶ σώζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν ἥλθεν, ἐπὶ πώλου, ἵππειον θράσος ὀλέσων ἐχθρῶν, μὴ βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σπανίζεται θείων περιβόλων, τὸ παράνομον συνέδριον ἀπειθῶν, τὸν προσευχῆς Θεοῦ ἐπεί περ οἴκον, σπήλαιον ἀπειργάσατο ληστῶν, ἐκ καρδίας τὸν Λυτρωτὴν ἀπωσάμενον, ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐύφρανθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἥλθεν, εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Ωδὴ θ' Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

‘Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαῖων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν».

‘Ἐθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε; Γραφεῖς, καὶ Ἱερεῖς, τί κενὰ ἐμελετήσατε; Τίς οὗτος εἰπόντες· ὃ Παῖδες μετὰ βαῖων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Οὗτος ὁ Θεός, ὃ παρόμοιος οὐδείς, δικαίαν πᾶσαν ὄδὸν ἔξευρών, δέδωκε τῷ ἡγαπημένῳ Ἰσραήλ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συνανεστράφη ὁφθείς· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἔχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς; πόδες ὁξεῖς ύμῶν, αἷμα διεκχέαι Δεσπότου, ἀλλ' ἀναστήσεται πάντων, σῶσαι τοὺς κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Καταβασία ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν».

Ἐξαποστειλάριον

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλλόμενον τὸ αὐτὸν καὶ μόνον, καὶ ἐκ γ'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ἔξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ, οὗ παραγενομένου ἐν Ιερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἐκουσίον Πάθος, ὁ λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων, τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ Βαΐα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ Παῖδες, τὸ Ωσαννά σοι προσφέροντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ φρασίς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Αναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Εἰς τοὺς Αἴνοις

Ιστῶμεν Στίχους σ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρά, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα δύο.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἡχος δ'

Ο πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἴμάτια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους, ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον, οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ωσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, εὐλογημένος εἴ ὁ ἐλθών, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου. (**Δίς**)

Μέλλοντός σου εἰσιέναι, εἰς τὴν ἀγίαν Πόλιν Κύριε, τὰ κλάδη τῶν φυτῶν οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τὸν δὲ οἶλον Δεσπότην, ὄρῶντές σε ἐπὶ πώλου καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβίμ ἐθεώρουν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἴ ὁ ἐλθών, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου. (**Δίς**)

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πώλου εὐτελοῦς, τὴν Ιερουσαλὴμ προσεπιβαίνοντα, γενεὰ Ιουδαίων, ἅπιστε καὶ μοιχαλίς, δεῦρο, θέασαι, ὃν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δὲ ἡμᾶς παραγενόμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σώφρονα, τὴν νέαν Σιών, καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατάκριτον συναγωγήν· ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμίαντοι συνέδραμον εὐφημοῦντες, οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες μεθ' ὧν ὑμνοῦντες βοήσωμεν ὕμνον τὸν Αγγελικόν. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ ἔκουσίου Πάθους σου, εἰς πίστωσιν πάντων, προενδειξάμενος, Χριστὲ

ό Θεός, τὸν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανίᾳ, τῇ κραταιῷ δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνέστησας, καὶ τυφλοῖς δὲ τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτῆρ, καὶ εἰς τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν, μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσῆλθες, καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ παῖδες Ἐβραίων μετὰ κλάδων καὶ βαίων προϋπήντουν σοι. Διὸ καὶ ἡμεῖς, κλάδους ἔλαιιῶν βαστάζοντες καὶ βαία, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ύψιστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὕχος πλ. β'

Πρὸ ἔξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἥλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· Άπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὐρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα, ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· ὁ Διδάσκαλος λέγει· Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δοξολογία μεγάλη, Απολυτίκιον Συνταφέντες σοι... καὶ Απόλυσις

Ἡ δὲ Λιτὴ γίνεται ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἡ Κατήχησις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α'

Ὕχος β'

Στίχ. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὗροσάν με.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Ὕχος ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἐπίστευσα· διὸ ἐλάλησα. ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι;
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

**Ἀντίφωνον γ'
Ὕχος α'**

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ὅχος α'

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἡγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ώς οἱ Παιδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βιώμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν...

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ααρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν...

Στίχ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν...

Εἰσοδικὸν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

**Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον
Ἀπολυτίκιον Ὅχος α'**

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἡγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ώς οἱ Παιδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βιώμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα... Ὅχος δ'

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Αναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

**Καὶ νῦν... τὸ Κοντάκιον
Ὕχος πλ. β'**

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἰνεσιν, καὶ τῶν Παιδῶν ἀνύμνησιν προσεδέξω βιώντων σοι· Εὐλογημένος εἴ̄ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἄδαμ ἀνακαλέσασθαι.

Ο Ἀπόστολος

Προκείμενον Ὅχος δ'

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

**Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα
(Κεφ. Δ', 4-9)**

Ἄδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν, γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε, ἀ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἡκούσατε, καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα Ὅχος α'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Στίχ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ε ὑ α γ γ ἐ λ ι ο ν

Κατὰ Ἰωάννην

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς...

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικὸν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Άλληλούϊα.